

Dr hab. Robert Gruszecki
Katedra Warzywnictwa i Zielarstwa
Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
ul. Doświadczalna 50a, 20–280 Lublin

Lublin, 28 kwietnia 2022 r.

Recenzja

dorobku naukowego i aktywności naukowej **dr Olgi Kosakowskiej** w ramach postępowania habilitacyjnego prowadzonego na podstawie Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478).

Podstawowe informacje o Habilitantce

Dr Olga Kosakowska jest absolwentką Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego, pracę magisterską p.t. „Opracowanie warunków rozdzielania glukozydów i galaktozydów steroli techniką HPLC i jej zastosowanie do analizy frakcji glikozydów steroli z owoców bakłażana”, której promotorem był prof. dr hab. Zdzisław Wojciechowski, obroniła w 2001 roku. Stopień naukowy doktora, nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa; specjalność rośliny lecznicze uzyskała w 2006 przedstawiając pracę p.t. „Gromadzenie związków biologicznie aktywnych w dzikich i uprawnych gatunkach wiesiołka (*Oenothera* sp.)” wykonaną pod opieką prof. dr hab. Zenona Węglarza. Pracę w Katedrze Roślin Warzywnych i Leczniczych, Wydziału Ogrodnictwa, SGGW w Warszawie rozpoczęła 30.12.2006 roku na stanowisku asystenta, a od 1.10.2007 roku pracuje na stanowisku adiunkta w wyżej wymienionej jednostce.

Ocena osiągnięcia naukowego zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018. (Dz. U. z 2021 r. poz. 478).

Osiągnięciem naukowym, będącym podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego jest cykl publikacji pt.: „Rozwojowe i chemiczne determinanty plonowania i jakości ziela lebiodki pospolitej (*O. vulgare* L. subsp. *vulgare*) oraz greckiego oregano (*O. vulgare* L. subsp. *hirtum* (Link) Ietswaart) w warunkach ich uprawy w Polsce.” Składający się z czterech artykułów naukowych:

1. Kosakowska O., Czupa W. 2018. Morphological and chemical variability of common oregano (*Origanum vulgare* L. subsp. *vulgare*). *Herba Polonica* 64 (1), 11-21, MNiSW=14 pkt.

2. Kosakowska O., Węglarz Z., Bączek K. 2019. Yield and quality of ‘Greek oregano’ (*Origanum vulgare* L. subsp. *hirtum*) herb from organic production system in temperate climate. *Industrial Crops and Products* 141, 1-7. IF=4,244, MNiSW=200 pkt.

3. Węglarz Z., **Kosakowska O.,** Przybył J., Pióro-Jabrucka E., Bączek K. 2020. The quality of Greek oregano (*O. vulgare* L. subsp. *hirtum* (Link) Ietswaart) and common oregano (*O. vulgare* L. subsp. *vulgare*) cultivated in the temperate climate of Central Europe. *Foods* 9, 1671. IF=4,350, MNiSW=70 pkt.

4. Kosakowska O., Węglarz Z., Pióro-Jabrucka E., Przybył J., Kraśniewska K., Gniewosz M., Bączek K. 2021. Antioxidant and antibacterial activity of essential oils and hydroethanolic extracts of Greek oregano (*O. vulgare* L. subsp. *hirtum* (Link) Ietswaart) and common oregano (*O. vulgare* L. subsp. *vulgare*). *Molecules* 26, 988. IF=4,411, MNiSW=100 pkt

Łączny IF publikacji naukowych wchodzących w skład osiągnięcia naukowego wynosi 13,005, a suma punktów według listy MNiSW (zgodnie z rokiem wydania) wynosi 384. Wkład w powstawanie publikacji innych współautorów został poświadczony odpowiednimi oświadczeniami. Oświadczenia potwierdzają istotny wkład Habilitantki w planowanie i realizację części eksperymentalnej, interpretację i opracowanie wyników oraz redakcję manuskryptu. Ważnym poświadczeniem wiodącej roli w przygotowanie i opracowanie publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego jest jednak pełnienie przez Habilitantkę roli autora korespondencyjnego we wszystkich wymienionych artykułach.

Badania będące podstawą osiągnięcia naukowego polegały na ocenie cech biometrycznych, plonowania i jakości uzyskanych surowców zielarskich lokalnych populacji lebiodki pospolitej (*O. vulgare* L. subsp. *vulgare*) występujących w Polsce oraz podgatunku tej rośliny pochodzącym z rejonu śródziemnomorskiego tj. oregano greckiego (*O. vulgare* L. subsp. *hirtum* (Link) Ietswaart). Podjęty przez dr Olę Kosakowską temat badań uważam za trafny. Lebiodka pospolita jak i oregano greckie są ważnymi roślinami przyprawowymi i leczniczymi, wykorzystywanymi również do konserwacji żywności. Pomimo, że lebiodka pospolita jest rośliną uprawianą w Polsce, to zagadnienia związane z jej uprawą są wciąż stosunkowo mało opracowane. Badania te są ważne również dlatego, że wprowadzenie do uprawy lokalnych wartościowych populacji, jak i wartościowych podgatunków z innych regionów geograficznych przyczyni się nie tylko do uzyskania wartościowego i wyrównanego surowca z upraw, ale przez ograniczenie pozyskiwania surowców ze stanu naturalnego do ograniczenia zubożania puli genowej tego gatunku na stanowiskach naturalnych.

Podstawowym warunkiem powodzenia uprawy jest posiadanie wartościowego materiału rozmnożeniowego, dlatego niezmiernie istotne jest poznanie i ocena rodzimych

populacji lebiodki pospolitej. Habilitantka wykazała, że populacje lebiodki pospolitej, występujące we wschodniej Polsce, są bardzo zróżnicowane i można spośród nich znaleźć populacje interesujące, o dużym potencjale plonotwórczym i wysokiej zawartości substancji aktywnych. Populacje te różnią się ponadto wczesnością i typem wzrostu, co daje duże możliwości ich wprowadzenia do uprawy, nawet wielkotowarowej. Na uwagę zasługuje ich zróżnicowanie pod względem terminu kwitnienia, fazy rozwojowej decydującej o rozpoczęciu zbiorów. Wyodrębnienie populacji o wczesnym (6), średnim (6) i późnym (2) terminie rozpoczynania kwitnienia, umożliwi taki dobór roślin na plantacji by zbiory nie były skumulowane w jednym czasie. Umożliwi to lepsze wykorzystanie posiadanych urządzeń i pracowników, co ma duże znaczenie aplikacyjne tym bardziej, że populacje różniące się wczesnością, jak wykazała Habilitantka, mogą należeć do tego samego chemotypu np. Drohiczyn 1 (późna), Radecznicza (średnio wczesna) i Łupków (wczesna).

Interesującym elementem osiągnięcia naukowego jest określenie wielkości i jakości plonu oregano greckiego w warunkach klimatycznych Polski, w tym z produkcji ekologicznej. Porównując uprawę polową i w tunelu foliowym stwierdziła, że roślina ta może być z powodzeniem uprawiana w warunkach klimatycznych Polski. Wykazała ponadto, że ziele pozyskane z upraw polowych i pod osłonami może się różnić pod względem cech morfologicznych, zawartości związków biologicznie czynnych jak i cech sensorycznych, również w zależności od terminu zbioru. Szkoda, że wyniki podano jako średnie z lat(?), gdyż nie można na tej podstawie wyrobić sobie opinii o zmienności w zależności od przebiegu warunków pogodowych. Ustalone w doświadczeniu nawadnianie na stałym poziomie 150 mm miesięcznie (od maja do września) niezależnie od temperatury i miejsca uprawy, uważam za błędne i mogące wpłynąć na uzyskane wyniki.

W kolejnej pracy (3) porównywano jakość surowca oregano greckiego i lebiodki pospolitej uprawianych w warunkach Polski. Stwierdzono przydatność oregano greckiego do uprawy w warunkach klimatycznych strefy umiarkowanej, ale wyciąganie tak daleko idących wniosków na podstawie wyników jednorocznych jest ryzykowne. Tym bardziej, że średnie temperatury maja (15°C), czerwca (22°C), lipca (22°C) i sierpnia (24°C) są wyższe od średnich wieloletnich. Wartościowym elementem pracy jest natomiast wykazanie, że maksymalna zawartość olejku eterycznego w ziele roślin, należących nawet do jednego gatunku, może przypadać na różne fazy rozwojowe. Ponadto stwierdzenie, że maksymalna zawartość olejków eterycznych u oregano greckiego przypada nie na początek kwitnienia, ale na pełnię kwitnienia, wskazuje, że powszechnie przyjęty termin zbioru ziela na początku kwitnienia nie dla wszystkich roślin zielarskich może być optymalny. Wykazanie znacznego spadku zawartości

olejku eterycznego (o około 45%) u lebiodki pospolitej, od początku kwitnienia do pełni kwitnienia, potwierdza duże znaczenie doboru właściwego terminu zbioru.

Dopełnieniem osiągnięcia naukowego jest porównanie aktywności przeciwutleniającej i przeciwbakteryjnej olejków eterycznych i ekstraktów wodno-etanolowych oregano greckiego i lebiodki pospolitej. Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że olejek eteryczny i ekstrakt z oregano greckiego wykazywały silniejsze działanie przeciwbakteryjne niż otrzymane z lebiodki pospolitej, ale potencjał antyoksydacyjny był na podobnym poziomie u obu podgatunków. Szkoda, że do tych badań wykorzystano materiał siewny lebiodki pospolitej, uzyskanego z Polskiego Banku Genów, a nie z własnych wyselekcjonowanych wcześniej populacji.

Pani Dr Olga Kosakowska przyjęła cztery hipotezy badawcze, które zostały tylko w niewielkim stopniu zweryfikowane w przedstawionym osiągnięciu naukowym. Pierwsza hipoteza „Zmienność fenotypowa w rodzinie jasnotowatych jest przede wszystkim pochodną silnej heterozygotyczności roślin wynikającej z ich obcopylności.” Hipoteza ta pomimo, iż została przedstawiona jako pierwsza nie doczekała się weryfikacji, podobnie jak druga: „Podgatunki, będące obiektami badań w niniejszej pracy, występują w różnych środowiskach, wpływających na ich fenotyp, w tym skład chemiczny.” Przeniesiono wprawdzie rośliny różnych populacji na jedno stanowisko, lecz nie przeprowadzono porównania w miejscu ich naturalnego występowania i w warunkach uprawnych, lub w różnych lokalizacjach. Analizowano wprawdzie uprawę oregano greckiego w polu i pod osłonami, ale odnośnie lebiodki pospolitej nawet takich badań nie przeprowadzono. Kolejna hipoteza badawcza „Gromadzenie się związków biologicznie aktywnych w organach surowcowych tych roślin zależy (w różnych ilościowych i jakościowych relacjach) od wieku roślin, ich fazy rozwojowej i oddziaływujących na nie czynników klimatycznych.” W niniejszym osiągnięciu naukowym nie przedstawiono badań odnośnie wpływu wieku roślin i czynników klimatycznych. Nawet w doświadczeniu drugim, prowadzonymi przez dwa sezony, wyniki są podane jako średnia z lat. Hipoteza czwarta: „Standaryzacja surowców zielarskich pochodzących z lebiodki pospolitej i greckiego oregano, uwzględniająca zawartość i skład chemiczny występujących w nich związków biologicznie aktywnych, możliwa jest tylko w przypadku roślin pochodzących z kontrolowanej uprawy.” W zaprezentowanym osiągnięciu nie porównywano surowców pochodzących ze stanu naturalnego i upraw, zatem nie zweryfikowano tej hipotezy. W mojej opinii również określenie „kontrolowana uprawa” nie jest zbyt precyzyjne, czy chodzi o kontrolowanie warunków uprawy czy zawartości składników biologicznie aktywnych?

Pewne uwagi dotyczą również „konkluzji” np. nie przeprowadzono oceny zróżnicowania lebiodki pospolitej występującej w Polsce, ale tylko w trzech wschodnich województwach. Ponadto stwierdzenie, że „Jakość ziela lebiodki pospolitej i oregano greckiego zależała od warunków uprawy roślin (temperatura i światło) oraz sposobu zbioru surowca (fazy rozwojowa roślin i liczba pokosów)” nie znajduje pokrycia w przeprowadzonych doświadczeniach. Lebiodki pospolitej nie uprawiano w tunelu foliowym, oraz nie analizowano plonu z czterech pokosów. Ponadto nie porównywano również sposobów zbioru surowca. Odnoszenie się w konkluzji czwartej do upraw hydroponicznych nie porównywanych w doświadczeniach wchodzących w skład osiągnięcia naukowego jest niezrozumiałe. Słuszna jest natomiast konkluzja Habilitantki o konieczności kompleksowej oceny surowców zielarskich roślin wprowadzanych do uprawy polegającą na połączeniu oceny: przebiegu rozwoju roślin w warunkach *ex situ*, kompleksowej analizy składników biologicznie czynnych i aktywności biologicznej ekstraktów uzyskanych z tych organów.

Pomimo tych uwag uważam, że cykl publikacji pt.: „Rozwojowe i chemiczne determinanty plonowania i jakości ziela lebiodki pospolitej (*O. vulgare* L. subsp. *vulgare*) oraz greckiego oregano (*O. vulgare* L. subsp. *hirtum* (Link) Ietswaart) w warunkach ich uprawy w Polsce.”, wnosi nowe elementy do wiedzy i przyczynia się do rozwoju dyscypliny rolnictwo i ogrodnictwo. Duże znaczenie naukowe ma stwierdzenie, że rośliny nawet blisko spokrewnione mogą mieć różny, zależny od fazy rozwojowej, optymalny termin zbioru tego samego rodzaju surowca zielarskiego. Wyniki uzyskane przez Habilitantkę wskazują, że przyjęty powszechnie termin zbioru ziela na początku kwitnienia nie musi być dla wszystkich gatunków najwłaściwszy i powinien zostać poddany weryfikacji. Za wartościowe uznaję również wyniki odnośnie opracowania zróżnicowania populacji lebiodki pospolitej na terenie wschodniej Polski – mają one dużą wartość naukową i aplikacyjną, gdyż mogą być inspiracją i podstawą prac hodowlanych prowadzonych w celu uzyskania nowych i zróżnicowanych odmian tej cennej rośliny. Warte podkreślenia są również obserwacje, że jakość uzyskiwanego surowca zielarskiego z oregano greckiego pochodzącego z upraw krajowych może być porównywalna z tym pochodzącym z obszarów jego dotychczasowego pozyskiwania. Z tych powodów, w mojej opinii, zbiór ten spełnia wymagania osiągnięcia naukowego zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 478).

Aktywność naukowa realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.

Dr Olga Kosakowska wykazuje się dużą aktywnością naukową, jest autorem lub współautorem 66 prac naukowych, z których zdecydowana większość (62) opublikowana została po doktoracie. Wśród nich 22 prace zostały opublikowane w czasopismach wymienionych w JCR, 25 w innych czasopismach naukowych, ponadto w Jej dorobku znajdują się również 2 monografie i 17 rozdziałów w monografiach. Łączna suma uzyskanych punktów wynosi 2032 (1648 bez publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego), a ich sumaryczny IF 64,331 (bez publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego 51,326). Liczba cytowani opublikowanych prac (wg bazy Web of Science) wynosi 173, bez autocytowań 160, a indeks Hirscha 7. Prawie wszystkie publikacje Habilitantki są wykonane w zespołach, co świadczy o jej dużych kwalifikacjach i umiejętnościach pracy w grupie. Ponadto dr Olga Kosakowska wykonała 30 recenzji dla wielu liczących się czasopism naukowych (np. *Industrial Crops and Products*, *Molecules*, *Plants*, *Journal of Essential Oils Research*, *Phytochemistry Letters*, *Chemistry and Biodiversity*, *Biomolecules*, *Separations*) co świadczy o uznaniu jej wiedzy i kompetencji naukowych również na arenie międzynarodowej.

Działalność naukowa dr Olga Kosakowska koncentruje się wokół kilku zagadnień, jednym spośród nich są badania nad czynnikami wpływającymi na plonowanie i jakość roślin zielarskich: rumianku pospolitego (*Matricaria chamomilla* L.), tymianku właściwego (*Thymus vulgaris* L.), bazylii wonnej (*Ocimum basilicum* L.), pachnotki zwyczajnej (*Perilla frutescens* (L.) Britton), i szalwii lekarskiej (*Salvia officinalis* L.), łącznie 10 prac i 13 doniesień na konferencjach. Doskonalenie technologii uprawy roślin zielarskich jest ważnym zagadnieniem, gdyż zwiększa pewność uzyskania wyrównanego i odpowiedniej jakości surowca zielarskiego. Duże znaczenie mają również badania nad prowadzeniem tych upraw metodą ekologiczną, gdyż szczególnie w przypadku ziół wychodzi to naprzeciw oczekiwaniom społecznym.

Kolejnym zagadnieniem badawczym realizowanym przez Kandydatkę była ocena zróżnicowania morfologicznego i chemicznego roślin zielarskich występujących w stanie naturalnym. Autorka swymi badaniami objęła takie gatunki jak: pierwiosnka lekarska (*Primula veris* L.) i pierwiosnka wyniosła (*Primula elatior* (L.) Hill.), macierzanka piaskowa (*Thymus serpyllum* L.), tarczycza pospolita (*Scutellaria galericulata* L.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.), jeżyna fałdowana (*Rubus plicatus* L.), wiesiołek dwuletni (*Oenothera biennis* L.), wierzbówka kiprzyca (*Chamaenerion angustifolium* (L.) Scop.) turówka leśna (*Hierochloë australis* (Schrad.) Roem. et Schult) i lebiodka pospolita

(*Origanum vulgare* L.). Wyniki tych prac zostały opublikowane w 12 artykułach naukowych i 19 doniesieniach na konferencjach krajowych i zagranicznych. Naturalną konsekwencją tych prac są badania Habilitantki nad wprowadzeniem dziko rosnących roślin zielarskich do uprawy. Badania te są ważne ze względu na stale rosnące zapotrzebowanie na surowiec zielarski przyczyniające się do ograniczenia występowania cennych roślin zielarskich w warunkach naturalnych. Wprowadzanie roślin zielarskich do uprawy ma również tą zaletę, że surowiec pochodzący z upraw jest bardziej wyrównany, również pod względem zawartości związków biologicznie czynnych. Badania te dotyczyły optymalizacji warunków uprawy oraz potencjału rozmnożeniowego takich roślin zielarskich jak: turówka leśna (*Hierochloë australis* (Schrad.) Roem. & Schult.), miodownik melisowaty (*Melittis melissophyllum* L.), bukwica zwyczajna (*Betonica officinalis* L.), eleuterokok kolczysty (*Eleutherococcus senticosus* (Rupr. et Maxim.) Maxim.), wiązówka bulwkowa (*Filipendula vulgaris* Moench). Wyniki tych prac opublikowano w 7 artykułach naukowych, 3 rozdziałach w monografiach i 6 doniesieniach na konferencjach krajowych i zagranicznych.

Kolejny nurt badań „Ocena aktywności biologicznej wybranych surowców zielarskich” dotyczył aktywności przeciwutleniającej i przeciwbakteryjnej wyciągów z wrotyczu pospolitego (*Tanacetum vulgare* L.) i balsamicznego (*T. balsamita* L.), mięty pieprzowej (*Mentha x piperita*), różeńca górskiego (*Rhodiola rosea* L.), bergenii grubolistnej (*Bergenia crassifolia* (L.) Fritsch), kolendry (*Coriandrum sativum* L.), kminku (*Carum carvi* L.), lawendy (*Lavandula angustifolia* L.) i flaszowca miękkociernistego (*Annona muricata* L.), w tym również możliwości ich wykorzystania jako środków konserwujących. Wyniki tych prac zostały opublikowane w 7 artykułach naukowych, 3 rozdziałach w monografiach i 6 doniesieniach na konferencjach krajowych i zagranicznych.

Należy podkreślić, że dorobek naukowy Habilitantki jest bogaty, spójny i koncentruje się wokół roślin leczniczych, a jego naturalną konsekwencją są badania zaprezentowane w przedstawionym osiągnięciu naukowym. Zwraca też uwagę szeroka współpraca Habilitantki z licznymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą. Odbyła ona miesięczny staż naukowy (14.03-11.04.2014 r.) w Department of Pharmaceutical Sciences and Health Products, Faculty of Chemistry, Messina University, Włochy, pod opieką naukową prof. dr Luigi Mondello. Efektem tej współpracy są dwie publikacje naukowe w czasopismach wysoko punktowanych. Współpracowała również z innymi ośrodkami naukowymi za granicą: z Uniwersytetem w Nowym Sadzie (Serbia) i JSS Academy of Higher Education and Research (Mysore, Indie), i w kraju: Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, PIB w Radzikowie, Instytutem Ogrodnictwa w Skierniewicach, a w ramach własnej uczelni z Katedrą Biotechnologii i

Mikrobiologii Żywności. Na podkreślenie zasługuje dążenie Habilitantki do podnoszenia kwalifikacji naukowych, które uwidacznia się przez Jej udział w licznych kursach i szkoleniach. Habilitantka aktywnie uczestniczyła w wielu projektach badawczych finansowanych z różnych źródeł, w tym ze środków UE, jak i zleczanych przez firmy zewnętrzne (np. Dary Natury z siedzibą w Korycinach, Herbapol Lublin).

Ocena pozostałej działalności

Dr Olga Kosakowska działalność dydaktyczną na Wydziale Ogrodniczym, SGGW w Warszawie rozpoczęła w 2002 r. Obecnie realizuje zajęcia w formie wykładów i ćwiczeń z 15 przedmiotów na kierunku Ogrodnictwo i 2 na kierunku General Horticulture. Realizowała również zajęcia na Wydziale Technologii Żywności oraz na Wydziale Rolnictwa i Biologii macierzystej uczelni. Prowadzi ponadto zajęcia dydaktyczne w ramach przedmiotu „Herbal ethnomedicine” w Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych Uniwersytetu Warszawskiego. Realizowała również zajęcia w ramach programu ERAZMUS+ z przedmiotów: Herbal ethnomedicine, Polish medicinal plants: tradition, current state and perspectives, Medicinal and aromatic plants, Plants essential oils, jak i w ramach programu LLP Erasmus wygłosiła wykłady dla studentów na Universitat Politècnica de València (Hiszpania). Opiekowała się również dwoma studentami zagranicznymi z Zagrzeb University (Chorwacja), była opiekunką naukową studentów z Międzywydziałowego Koła Naukowego SGGW - Zielona Chemia (Seksja Fitochemiczna). Organizowała zajęcia dydaktyczne profesorom zagranicznym odwiedzającym SGGW głównie w ramach programu ERAZMUS+. Dr Olga Kosakowska była promotorem 15 prac magisterskich i 14 inżynierskich, oraz pełniła rolę promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr inż. Izabeli Szymborskiej-Sandhu. Działalność dydaktyczną Dr Olgi Kosakowskiej uważam za bogatą i wielokierunkową, świadczącą o dobrym przygotowaniu Kandydatki do prowadzenia różnorodnych form zajęć dydaktycznych.

Habilitantka angażuje się również w działalność Uczelni: Od 2007 r. jest koordynatorem Programu Erasmus+ na kierunku Ogrodnictwo. W latach 2008-2019 pełniła funkcję pełnomocnika Dziekana ds. Współpracy Międzynarodowej na Wydziale Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu. Od 2021 r. jest członkiem Senackiej Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej, SGGW w Warszawie; i od tego samego roku koordynatorem ds. kontaktów międzynarodowych na Wydziale Ogrodniczym SGGW w Warszawie. W latach 2011-2019 była członkiem Rady Wydziału Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu. Ponadto jest członkiem, od 2021 r., Rady Programowej Dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo (dla kierunków studiów: Ogrodnictwo, Ochrona zdrowia roślin) oraz

przedstawicielem Wydziału w grupie Welcome Point SGGW. W latach 2012, 2018 i 2019 r. była członkiem komisji oceniającej bloku „Ogrodnictwo” na Olimpiadzie Wiedzy i Umiejętności Rolniczych, a w 2013 r. jurorem w XXXIX Przeglądzie Dorobku Kół Naukowych SGGW w Warszawie.

Dr Olga Kosakowska prowadzi szeroką działalność popularyzatorską: w latach 2018-2021 uczestniczyła w cyklu warsztatów szkoleniowych dla pracowników ODR, jednostek certyfikujących produkcję ekologiczną oraz rolników i zbieraczy ziół. Prowadziła zajęcia na temat zasad ekologicznego zbioru dziko rosnących roślin leczniczych, wprowadzania ich do uprawy oraz możliwości ich wykorzystania w Ośrodkach Doradztwa Rolniczego (Lubelskim, Podkarpackim i Świętokrzyskim), oraz firmie Runo Sp. z o.o. w Hajnówce. Promowała również konieczność zachowania bioróżnorodności roślin w uprawach rolniczych na spotkaniu dla rolników.

Działalność naukowa i organizacyjna Habilitantki jest doceniana na macierzystej uczelni, a jej wymiernym dowodem są liczne nagrody za osiągnięcia naukowe i organizacyjne przyznane przez Rektora SGGW w Warszawie.

Wniosek końcowy

Na podstawie analizy dostarczonych dokumentów stwierdzam, że osiągnięcie naukowe pt.: „Rozwojowe i chemiczne determinanty plonowania i jakości ziela lebidki pospolitej (*O. vulgare* L. subsp. *vulgare*) oraz oregano greckiego (*O. vulgare* L. subsp. *hirtum* (Link) Ietswaart) w warunkach ich uprawy w Polsce.” jak i dorobek naukowy dr Olgi Kosakowskiej spełniają warunki Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zawarte w art. 219 ust. 1 pkt 2 (Dz. U. z 2021 r. poz. 478) stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Lublin, 28 kwietnia 2022 r.

dr hab. Robert Gruszecki